

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 13 Ιουνίου 2017 — Eesti Pagar AS κατά Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

**(Υπόθεση C-349/17)**

(2017/C 269/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

**Αιτούν δικαστήριο**

Tallinna Ringkonnakohtus

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Ανααιρεσείουσα: Eesti Pagar AS

Ανααιρεσীবλητοι: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

**Προδικαστικά ερωτήματα**

α) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 800/2008 <sup>(1)</sup> της Επιτροπής, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ (γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία) την έννοια ότι, σε περίπτωση που υπό χρηματοδότηση δράση συνιστά παραδείγματος χάριν η αγορά μονάδας παραγωγής, στο πλαίσιο της εν λόγω διατάξεως θεωρείται ως έναρξη εργασιών «για το σχέδιο ή τη δραστηριότητα» η κατάρτιση της συμβάσεως αγοραπωλησίας της συγκεκριμένης μονάδας; Είναι οι φορείς των κρατών μελών αρμόδιοι να εκτιμήσουν αν συντρέχει παραβίαση του προβλεπόμενου στην προαναφερόμενη διάταξη κριτηρίου λαμβάνοντας ως γνώμονα το κόστος υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση η οποία αντιβαίνει στην απαίτηση για ύπαρξη κινήτρου; Σε περίπτωση που οι φορείς των κρατών μελών διαθέτουν τέτοιου είδους αρμοδιότητα, ποιο είναι το κόστος υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση (εκφραζόμενο σε ποσοστό επί τοις εκατό) που, υπό το πρίσμα της εκπληρώσεως της απαιτήσεως για ύπαρξη κινήτρου, επιτρέπει να συναχθεί ότι η σχετική επιβάρυνση είναι επαρκώς χαμηλή;

β) Υποχρεούται ο φορέας κράτους μέλους που χορήγησε παράνομη ενίσχυση να ζητήσει την ανάκτησή της, ακόμη και αν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει εκδώσει σχετική απόφαση;

γ) Δύνатаι φορέας κράτους μέλους που αποφασίζει τη χορήγηση ενισχύσεως — στηριζόμενος στην εσφαλμένη πεποίθηση ότι πρόκειται περί ενισχύσεως που πληροί τις προϋποθέσεις απαλλαγής κατά κατηγορία, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται περί παράνομης ενισχύσεως — να δημιουργήσει στους δικαιούχους της ενισχύσεως δικαιολογημένη εμπιστοσύνη; Αρκεί για τη θεμελίωση δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του δικαιούχου ο φορέας του κράτους μέλους να γνωρίζει κατά τη χορήγηση της παράνομης ενισχύσεως τις περιστάσεις οι οποίες έχουν ως συνέπεια να μην επιπίπτει η ενίσχυση στην απαλλαγή κατά κατηγορίες;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, θα πρέπει να γίνει στάθμιση μεταξύ του δημοσίου και του ατομικού συμφέροντος. Έχει στο πλαίσιο της εν λόγω σταθμίσεως σημασία το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εκδώσει απόφαση με την οποία κηρύσσει την επίμαχη ενίσχυση ασύμβατη με την κοινή αγορά;

δ) Ποια προθεσμία παραγραφής ισχύει για την ανάκτηση παράνομης ενισχύσεως από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους; Ανέρχεται η προθεσμία αυτή σε 10 έτη τα οποία αντιστοιχούν στο διάστημα που, κατά τα άρθρα 1 και 15, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 <sup>(2)</sup> του Συμβουλίου, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ, η ενίσχυση καθίσταται υφιστάμενη ενίσχυση και δεν δύναται πλέον να ανακτηθεί, ή σε 4 έτη κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 <sup>(3)</sup> του Συμβουλίου, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;

Σε περίπτωση που η ενίσχυση έχει χορηγηθεί από διαρθρωτικό ταμείο, αποτελεί τη νομική βάση της ανακτήσεως το άρθρο 108, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;

ε) Σε περίπτωση που φορέας του κράτους μέλους ζητήσει την ανάκτηση παράνομης ενισχύσεως, υποχρεούται παράλληλα να ζητήσει από τον δικαιούχο και τόκους επί της παράνομης ενισχύσεως; Εάν ναι, ποιοι κανόνες θα τύχουν εφαρμογής σε μια τέτοια περίπτωση για τον υπολογισμό των τόκων και ιδίως σε σχέση με το ύψος του επιτοκίου και την περίοδο υπολογισμού;

<sup>(1)</sup> ΕΕ 2008, L 214, σ. 3.

<sup>(2)</sup> ΕΕ 1999, L 83, σ. 1.

<sup>(3)</sup> ΕΕ 1995, L 312, σ. 1.